

ogsaa deres Historie; det er gaaet dem som alle de andre Bevillinger, man har samlet frem og tilbage i en Række af Aar. I 1876—77 og 1877—78 blev der bevilget 10 Stykker 11 Tommers Kanoner paa tilfammen en Sum af 674,000 Kr., der imidlertid viste sig ligesom alle Summer til militære Foranstaltninger, at være for lille, da den skulde betales, og som saa voksede med 50,000 Kr. Derefter blev der i 1878—79 forlangt nye Kanoner, men da var Meningen den, at det burde være 18 Stykker 9 Tommers Bagladefanoner med tilfammen en Sum af 779,000 Kr. De kaldtes den Gang for mere pantserbrydende. Ved nærmere Undersøgelse viste de sig imidlertid slet ikke at være pantserbrydende, og der begjæredes da allerede Aaret efter 1879—80 6 Stykker 11 Tommers Kanoner, som uden videre kaldtes pantserbrydende Kanoner. Disse 11 Tommers Kanoner vare imidlertid for store til at staa i Kasematterne; man besluttede da at sætte dem ovenpaa Kasematterne, og det var nok Grunden til, at man fyldte Kasematterne, for at de ikke skulde falde igjennem. Disse bleve imidlertid ikke bevilgede. Aaret efter, 1880—81, forlangte man 15 Stykker 15 Centimeters Bagladefanoner, dem fik man heller ikke, og i 1881—82 forlangtes der 11 Stykker 15 Centimeters Kanoner; nu er man forløbig bleven staaende ved disse 11 Stykker. Man har altsaa i Løbet af saa Aar, fra 1878 til Dato først villet have 10 Stykker 11 Tommers, saa 6 Stykker 11 Tommers, saa 15 Stykker 15 Centimeters, saa 11 Stykker 15 Centimeters og saa videre. Det gaar frem og tilbage ligesom alt det Andet, saa at ikke noget Menneske derud af kan faae det Indtryk, at Krigsministeriet har Spor af Overbevisning om, hvad der skal gøres. Det er en ganske naturlig Sag, at saa længe den hvide Regjering ikke har nogen Plan, som den selv er villig til at sætte sin Christens ind paa, og som den virkelig betragter ikke blot som Landets, men ogsaa som sin egen Livs-sag, saa længe vil den ikke finde mange Troende i Landet, der med den vilde mene, at det er uforsvarligt at nægte Udgifter til Forsvarsvæsenet. Det vilde tværtimod være uforsvarligt at bevilge Penge til Formaal, der ere saa daarlig støttede og saa ubegrundede som disse. — Den hvide Minister sluttede med en Bemærkning om, at Grunden til, at vi saa let kunde modsætte os militære Bevillinger, var den, at vi stode paa et negativt og Regjeringen paa et positivt Standpunkt. Jeg veed ikke, om Regjeringen vil kalde sit Standpunkt positivt; jeg vil hellere kalde det flydende, fluktuerende; men jeg forstod den

hvide Minister, som om han vilde gjentage den bekjendte Fordring til Oppositionen om at fremkomme med et positivt Forslag. Det er ikke Oppositionens Sag, og det er aller-mindst Oppositionens Sag, under et Ministerium, der ikke har kunnet føre et positivt Forslag igjennem af nogen som helst Betydning. Jeg tror derfor, at trods Alt, hvad den hvide Minister anførte af rent tekniske Grunde for sine Forslag, hvad jeg ikke skal indlade mig nærmere paa, saa har jeg, saaledes som Forslaget hidtil er behandlet fra Regjeringens Side — paa Grund af den Usikkerhed, der er vist, den Mangel paa Interesse fra Regjeringens Side, den Mangel paa Klarhed og rene resolute Standpunkter osv. fuldstændig Ret, naar jeg siger, at Flertallet ikke kan forsvare at give Bevillinger, der ere ganske unyttige.

Scharling: Den ærede Ordfører søgte at imødegaa mine Udtalelser ved at henvise til Anmærkningerne i Finantsloven. Derjom den ærede Ordfører havde set ikke blot paa Anmærkningerne til Finantsloven, men ogsaa paa Statsregnskabet, vilde han have set, at hans formentlige Imødegaaen ikke i mindste Maaade rokkede ved, hvad jeg havde sagt. Det er ganske sandt, at i Anmærkningerne paa Finantsloven for det kommende Aar er der opført den samme Rekruttilgang, den samme Mængde som i Anmærkningerne for i Aar. Men det grunder sig ganske simpelt deri, at Anmærkningerne skrives paa en Tid, da Sessjonen endnu ikke er holdt, og man altsaa ikke veed nøiagtig, hvor stor Rekrutmassen bliver. Derjom det ærede Medlem vilde se paa Statsregnskabet, vilde han f. Ex. paa det sidste Regnskab, det for 1883—84, se, at det udtrykkelig hedder i Anmærkningen, at Merudgiften paa den paagældende Konto er yderligere motiveret ved, at det modte Antal Rekruter har været større end paaregnet. Sagen er jo den, at i enkelte Aar kan Antallet variere, og det beror paa, hvor Mange, der begjære Udsættelse, hvor Mange, der udeblive, osv. Ser man nu imidlertid paa en længere Række, vil man se, at indenfor Svingningerne i de enkelte Aar er der en stadig Tilvæxt i Udskrivningsmassen, og jeg paaviste kun, at deraf fulgte naturlig, at Udgiften paa de forskjellige Punkter med Hensyn til Armering, Uniformering, Ammunition osv. ogsaa maa stige, saa at det var naturligt at paaregne, at der i Løbet af flere Aar kom en Tilvæxt. Jeg mente, man godt kunde stige, at den fordeler sig gennemsnitlig for hvert Aar med ca. $\frac{1}{2}$ Million, men deraf følger ikke, at det nødven-